

## **Dobry pasterz – 11-18 maja**

# **Tydzień Modlitw o Powołania Kapłańskie i Zakonne**

Powołanie możemy różnie je rozumieć i definiować. Jeśli chcielibyśmy dać w miarę ogólną odpowiedź na to pytanie: czym jest powołanie, to powiedzielibyśmy sobie, że jest ono sposobem funkcjonowania w życiu, prowadzącym do prawdziwego szczęścia. W dniach od 11 do 18 maja w Kościele katolickim przeżywamy tydzień modlitw o powołania kapłańskie i zakonne. Wybór powołania to nie tylko kwestia uwarunkowań społecznych, ale świadoma decyzja człowieka. Bóg dając człowiekowi powołanie wie co dla nas jest najlepsze, możemy powiedzieć że powołanie jest dialogiem człowieka z Bogiem, konkretnie osobistą odpowiedzią na Boży plan zbawienia wobec każdego z nas.

Pasterz to kapłan, to ten współczesny duchowny zawieszony między niebem a ziemią. Najprościej, najbardziej kochany i najbardziej nienawidzony, chwalony i ganiony poddawany ludzkim osądom i ocenom. Jaki jest polski duchowny? Jest energiczny, chce organizować, budować, biegać z gitarą, wchodzić w relacje z ludźmi. Ma wiele zadań do wykonania. Myślę że najważniejsze zadanie księdza polega na tym, aby ukazać ludziom sens życia. Szczególnie tym, którzy twierdzą że absurdem jest urodzić się, absurdem jest żyć, absurdem jest umrzeć. Pasterz ma mówić o miłości, o tym że nawet miłość nie odwzajemniona jest odwzajemniona przez Boga. Bo Bóg kocha. Podczas wyświęcania na księdza śpiewana jest litania do wszystkich świętych, żeby życie każdego prezbitera miało sens i wartość, a święci wstawiali się za nim do Boga.

Ksiądz żyje w świecie, w którym ludzie gubią sens. Dlatego pasterz ma być uosobieniem sensu tego wszystkiego, co jest dla ludzi święte i czym maja żyć. Współczesny pasterz zagubiony w chaosie mediów, krzyku szkolnego korytarza, nastawienia „na nie”, szukający swojej tożsamości może czerpać wzór z jedyne go pasterza Jezusa Chrystusa.

Każde powołanie jest szczególne i wyjątkowe, ponieważ jest indywidualną drogą człowieka do szczęścia i zbawienia.

Tydzień Modlitw o Powołania Kapłańskie i Zakonne skłania do refleksji, że niełatwo jest podjąć decyzję o pójściu drogą powołania do wyłącznej służby Bogu i Kościołowi.

Skalbmierz, 18 maja 2014 rok

Ks. Marian Fatyga